

ostmisse ja mu kauba pärast olid kolle kogunud, ei sanud mitte enam kui kahheksa topi wina müdud, ja neid olid kuus topi, mis ärrajodi, ja kaks olli tarwis olnud, hooste jalgo auduma. Nende kae to pida assemel, mis sel korral olid ärrajodud, said wannaste lada aial paar tuhhat topi müdud.

Se auwäert holas mees, Matthew nimmi, olli mitto korda pitketi ja poigeti Irlandi maad läbbi käinud; olli tihti ladade peäl ja seäl kohhal jures olnud, kus mattufsed, warrud ehk pulmad peti, et saaks rahwast nende elloaiamise polest parremine tühhele panna; sest et nisuggused jodo aiad siit sadik olid rahwast keige hullemia mõl-lamise ja lahkumisse peäle saatnud. Kui sure rõmoga panni mees nüüd immeks, et mitte ühtainustki ei leitud, kes olleks omma tootusse sanna wina-mahhajätmisse pärast walleks teinud. Seda uimast Pead ehk tanget keelt ei olnud kustigilt nähha egga

kuulda. Warrud ja pulmad peti selle käest, kes joukas mees, sel wiisil, et meeste rahwale mõraste hulgast head õllud ja marja-wina kaunis parrajaste pakuti, naesterahwale ennamiste mõddo. Et nored siis ka tantsumisses rõmustellesid, egga seda ei arwatud mitte pattuks, kui agga ühtegi pahha küssendamist, ühtegi wallatust ehk muud pattused tembud ei olnud kuulda egga nähha. Mattufsed said üsna wailsel kombel petud.

Se asji, mis tõeste sai südant kõrgeks tõsta, se juhtus siis isseärranes, kui Matthew omma tee, reisi peäl ükhe linna ehk küllasse tuli. Keif rahwas ehitasid en-nast siis kiriko, riettega, keif koiad ja ulit-sad said pühkitud, ja peneks raiutud kuse oksse peäle wiisatud. Kui mees olli linna wärrawale sanud, siis kiriko torni peält passunaid aeti. Hulk rahwast, üllemaid ja allamad, mõtsid tedda wasto, tedda terretada. Wärrawast lautasid nored rahwas